

[Ebba Strange]

situation, børnene befinder sig i, og det synes vi fra SFs side er beklageligt.

Med hensyn til børnehaveklasserne skal SFs tilslutning til lovforslaget egentlig også ses lidt i lyset af det, jeg har prøvet at ride op her. Vi mener i virkeligheden, at mange af de ting, der sker i børnehaveklasserne, fuldt så godt kunne laves i en god børnehave, men vi har to gange i dette folketing prøvet at fremsætte forslag, der pålagde kommunerne pligt til at dække behovet for børnehaver og fritidsforanstaltninger, og det er ikke lykkedes. Derfor vil vi ikke undlade at støtte dette forslag, der i det mindste pålægger kommunerne pligt til at lave børnehaveklasser. Så sikrer vi i hvert fald, at børnene, i det sidste år inden de kommer i skole, får et pædagogisk tilbud. Men som sagt, vi mener, at vi i løbet af meget kort tid må finde en helhedsløsning på dette område i stedet for at hakke børnenes tilværelse i stykker på denne måde.

Gertrud Stjernholm Nielsen (DKP):

Oprindeligt indeholdt lovforslaget tre elementer, der udmærket kunne have været fremsat som forslag hver for sig. Det, der helt klart optog interessen ved førstebehandlingen, var skolepasningsordningerne. Et meget grundigt udvalgsarbejde og besøg på skoler med etablerede ordninger overbeviste imidlertid udvalget om, at forslaget var for dårligt, og ministeren tilsluttede sig klogeligt udvalgets indstilling om at trække skolepasningsordningerne ud af lovforslaget.

Der er tale om klart ulovlige ordninger rundt omkring, og vi forventer, at socialministeren nu vil gribe ind over for den stribe af ulovlige ordninger, der eksisterer, og som lovforslaget skulle legalisere.

Fru Helle Degn beklagede i dag, at man ikke havde villet gennemføre forslaget, og sagde, at det skyldtes, at der kun havde været halvhjertet støtte til det. Sandheden er, at forslaget simpelt hen var for dårligt, og da socialdemokratiet heldigvis selv var dybt splittet i denne sag, fik det altså lov til at slå igennem. Men det ville ikke være sket, hvis ikke vi havde haft det grundige udvalgsarbejde; det afslørede faktisk, hvad det var, man var ved at gennemføre.

Ved førstebehandlingen sagde fru Helle Degn, at hun håbede, den ordning, efter hvil-

ken kommunerne kan få dispensation fra at give dette tilbud om børnehaveklasser af lokalemæssige eller andre grunde, vil blive administreret meget strikte, da det ellers efterhånden vil være ganske få børn, der ikke har gået i børnehaveklasse, og som dermed er ringere stillet. Denne udtalelse rummer for det første manglende forståelse for holdningen hos de skoler, der prioriterer hjemklasseprincippet højt, og som nu endelig har udsigt til at gennemføre dette princip, skoler, der i årevis har set, hvor dårligt det er for eleverne, at de skal vandre rundt.

Den nye folkeskolelov med al dens opsplitning har ikke gjort dette problem mindre. En børnehaveklasse lægger beslag på, hvad der vil svare til to normale undervisningslokaler, og det er skam heller ikke for meget. Det er jo nøjagtigt det samme, der bør foregå her, som foregår i en børnehave for de ældste børns vedkommende, og det kræver plads. Men det kan altså lokalemæssigt være en stor belastning for skolens øvrige elever; det bør man vise forståelse for.

Værre synes jeg nok at den udtalelse er, at det efterhånden kun vil være ganske få børn, der ikke har gået i børnehaveklasse, og som dermed er ringere stillet. Hvornår er det bevist, at de børn, der begynder direkte i 1. klasse, er ringere stillet? Det kan jo f. eks. dreje sig om børn, der kommer fra børnehaven, hvis der altså er nogen.

Vi ser her en stor fare for, at kommuner, der ikke vil efterleve kravet om det tilstrækkelige antal børnehavepladser, nu får en glimrende lejlighed til at udskyde deres efterlevn af denne forpligtelse og i stedet etablerer børnehaveklasser. Så længe kommunerne ikke får samme pligt til at etablere det tilstrækkelige antal institutionspladser, vil børnehaveklasserne alligevel ikke være et reelt tilbud til alle børn.

I øvrigt er tanken med børnehaveklasser jo, at indskoling foregår ved samarbejde såvel med skolens øvrige elever som med de lærere, der skal overtage undervisningen fra 1. klasse, og at børnene skal vænne sig til miljøet. Men hvor i loven står, at dette kan opfyldes? Tværtimod betyder muligheden for at bundte børnene sammen fra flere skoledistrikter, at formålet går fløjten. Børnene skal så skifte såvel fysisk miljø som kammerater, og de får andre lærere. Loven sikrer heller ikke, at de forældre, der ønsker at sende de-